70 fillér

Ludas Matyi

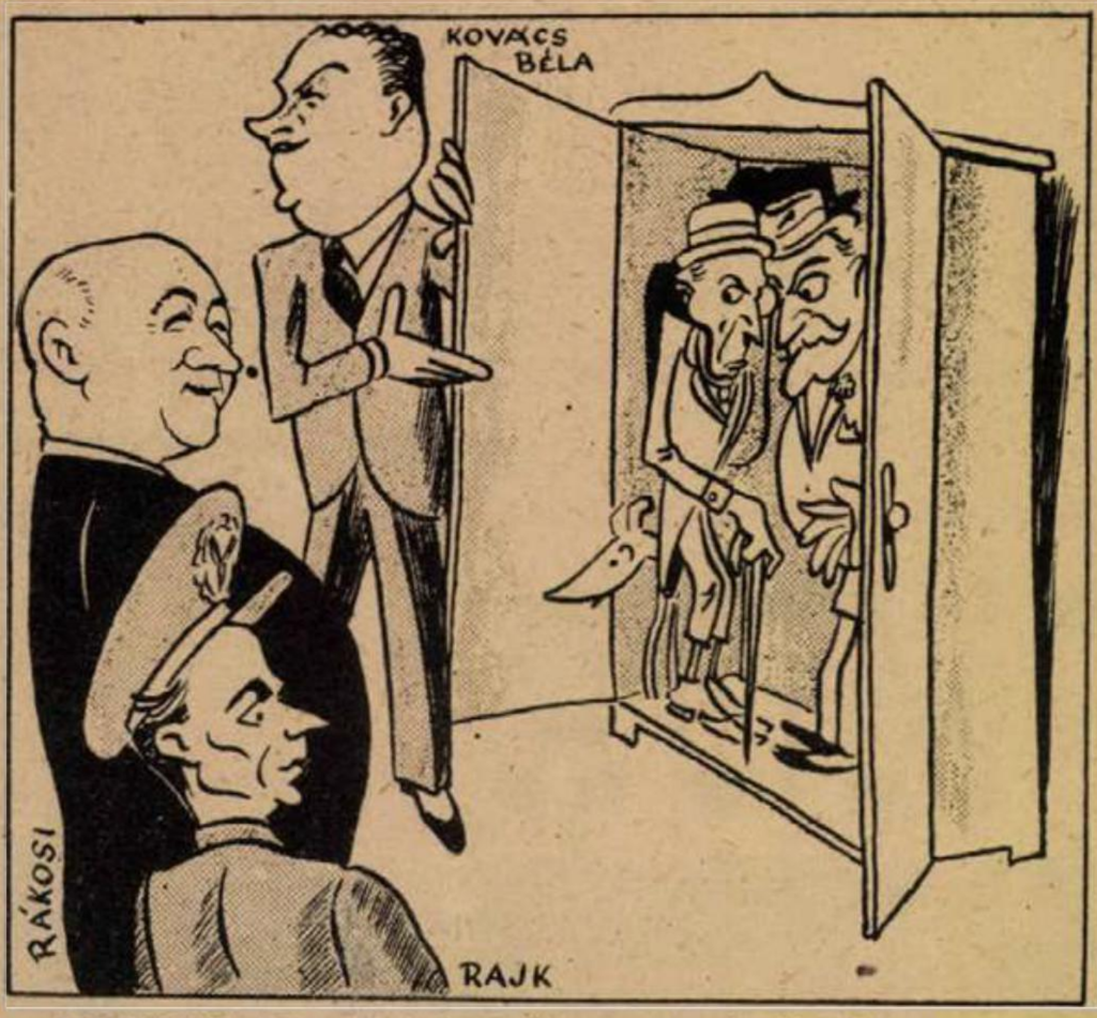
II. évfolyam 39. (71.) szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1946 október 6.

HOSSZUNAPKOR

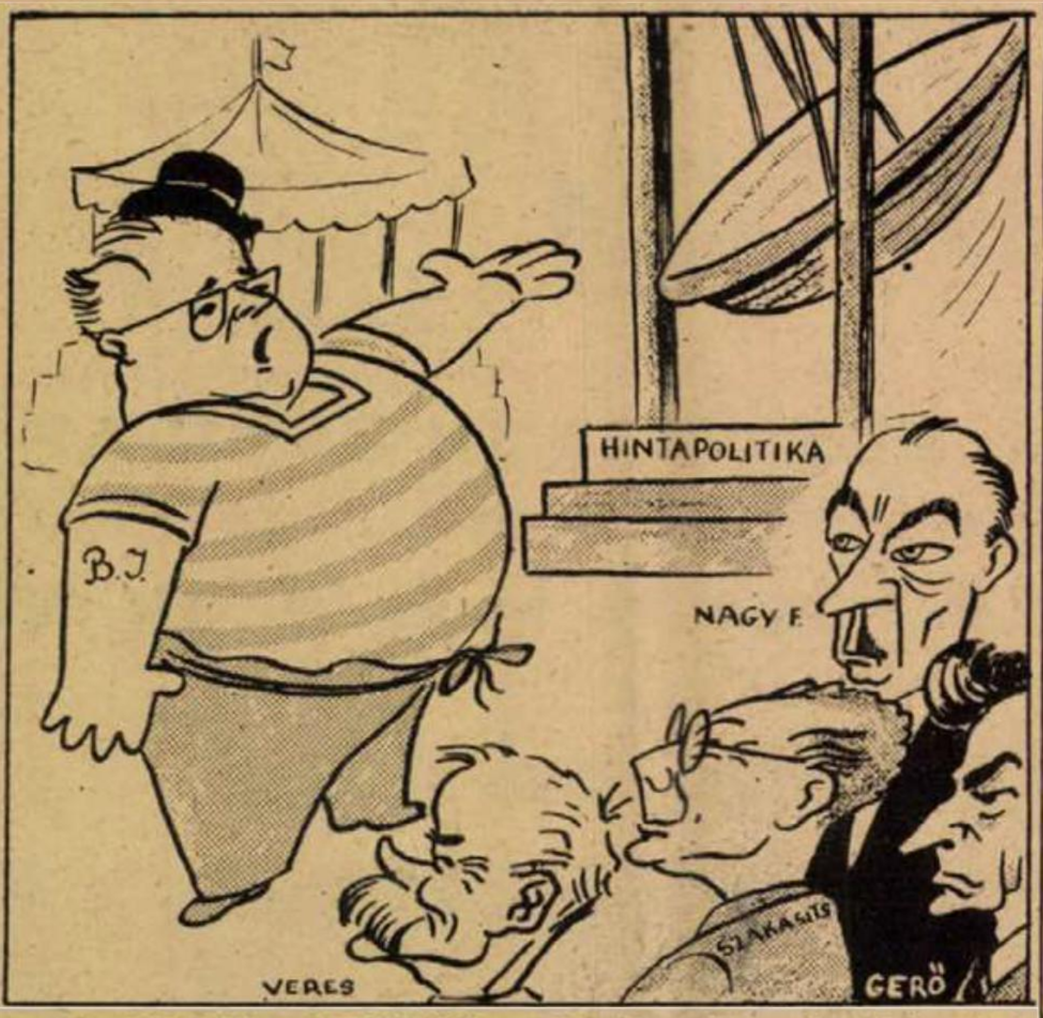

Balogh rabi: Nézd meg bócherkám, feljött-e már a mi csillagunk?
Hegedüs bócher: Még nem.
Balogh rabi: Akkor bőjtöljünk tovább!

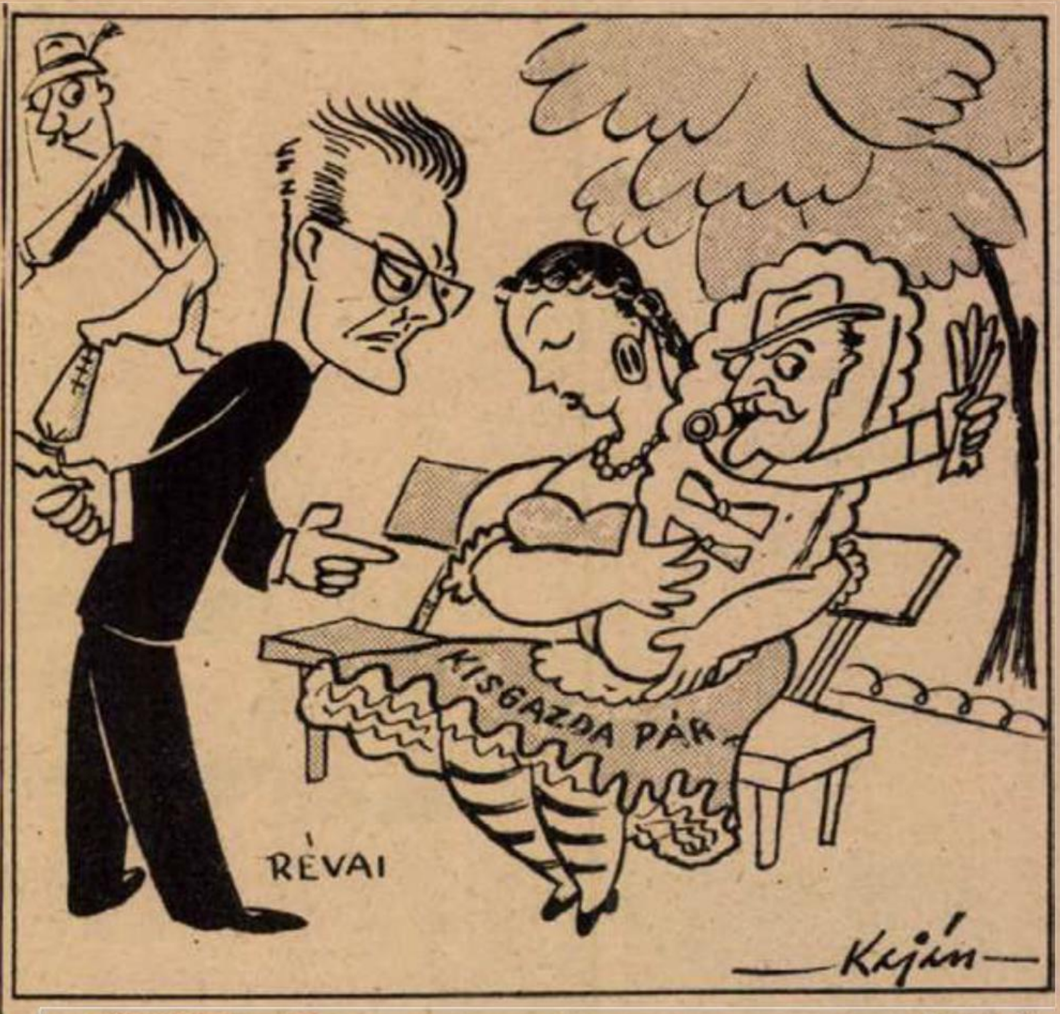
EGY KONGRESSZUS TANULSÁGAI

RÁKOSI: Ez a lakás tele van reakcióval.
KOVÁCS: Hol van itt reakció? Tetszik látni, itt sincs.

A NAGY HINTÁS: Csak folyvást-folyvást tessék beszállni, a tisztelt elődök már nagyszerűen kitörték a nyakukat.

RÉVAI: Ha megmondom a menyecskének, hogy ki a gyereke apja, a Kisgazdapárt megsértődik.

Emlékeztető

— Isten vele János bácsi! Aztán, ha majd lojnak a tyúkok, gondoljon rám.

Hány mozi lesz a Városi Szinházban?

Az egyik hétfői lapban olvastuk, hogy a Városi Színház alagsorát mozihelyiséggé alakítják át. Minthogy maga a Városi Színház is mozi, így már két mozi lesz ugyanabban az épületben.

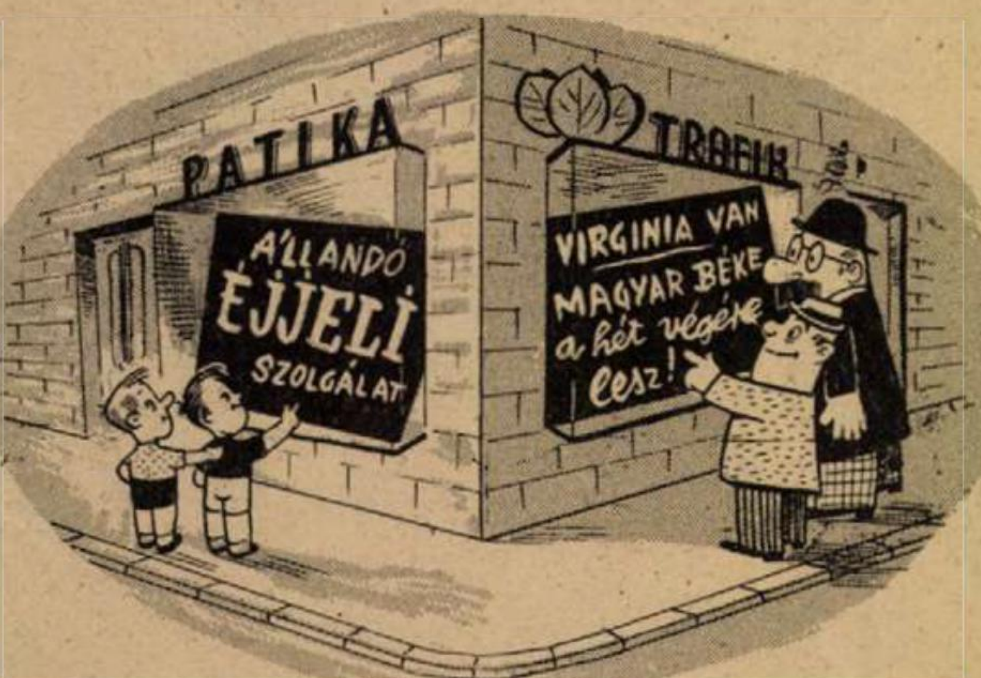
Mint halljuk, illetékesek nem állnak meg a félúton. Tervezik, hogy az épület előcsarnokát mozgófényképek előadására teszik alkalmassá. Szó van arról is, hogy a ruhatári helyiségekben filmszinházat rendeznek be.

Tárgyalások folynak atekintetben, hogyan lehetne a félreeső helyiségeket pergőképek bemutatására alkalmassá tenni.

A Városi Szinház padlását az amerikai Paramount filmgyár akarja mozi céljaira igénybevenni. A pincére a Korda fivérek alkusznak. Ha a rendőrség engedélyezi, mozi nyílik a szinház kéményében is.

De ez még nem biztos.

Üzleti titkok

— Vajjon mennyibe kerülhet egy félórára?

— Mi ez, trafikos, vagy külügyminiszter?

Üzletemberek

Nagyon örültem, hogy rövidesen komoly jövedelemre teszek szert, bár Jafrinek nem árult el a dologról semmi közelebbit. Csak annyit mondott, hogy egy bizonyos vállalkozásról van szó, rátermett emberek csinálják, az illetőnek, aki a tőkét adja, nagy kedve van a dologhoz, s megfelelő helyen rövidesen összeülünk.

— Mégis hát miről volna szó? — kérdeztem Jafrinektől, de kitért a válasz elől:

— Még nem beszélhetek, de rövidesen összeülünk.

Összeülünk! Ez nagyon biztatólag hatott rám. Bizonyos ügyben összeülni — ez régi vágyam volt. Humoreszkek írásából nehéz megélni, de ha néhány illető bizonyos ügyben megfelelő helyen összeül, abból komoly pénz szokott származni.

Harmadnap sürgönyt kaptam Jafrinektől: legyek másnap este 9 órakor a kőbányai Kékhordóban. Pontosan megjelentem. Jafrinek bemutatott négy úrnak, azután összeültünk.

— Hát miről is volna szó? — kérdeztem izgatottan.

— Nem ez a legfőbb kérdés — intett le egy feketebajszos. — Az a kérdés, hogy meg lehet-e a dolgot csinálni úgy, ahogy gondoljuk.

— Nade, hogyan gondoljuk? — okvetlenkedtem.

— Nem ez a lényeg — mondta Jafrinek —, mert az, hogy hogyan gondoljuk, kizárólag a lehetőségektől függ. — Tudniillik gondolhatjuk így is, gondolhatjuk úgy is, a fő csak az, hogy kellő időben fogjuk meg a dolgot.

— Ugy van — bólintottak a többiek hevesen.

— Nade, mikor volna az a kellő idő? — firtattam merészen.

— Az sok mindentől függ, kolléga úr — felelte egy csokornyakkendős. — De fontosabb ennél, hogy ragaszkodjunk az elgondoláshoz, amely szerint a kivitelezést lebonyolítjuk. Azt hiszem uraim — fordult a többiekhez — első megbeszélésre ennyi elég is.

Szétszéledtünk, de elébb megegyeztünk abban, hogy négy nap mulva összeülünk Óbudán, a Spacek-féle halászkertben.

— Nos — mondta itt a csokornyakkendős — a legfőbb pontokat a multkor már megbeszéltük. Van valakinek valami kérdeznivalója?

Feltettem a kezem:

— Miről is volna szó tulajdonképpen?

— Arról — felelte Jafrinek —, hogy most átbeszéljük személyi vonalon, nincsenek-e akadályok a feltételeket illetően.

— Márminthogy, minő feltételekről van szó? — kérdeztem.

— Most ez nem lényeges — vetette közbe a bajuszos —, mert a feltételeket csak akkor tisztázhatjuk, ha már döntöttünk a felhasználás jogát illetően. Mi ezt a vállalkozást nem a levegőbe csináljuk. Mindenképpen ragaszkodunk az eredeti tervekhez. Csak az adott körülményekhez képest tehetünk kivételt etekintetben.

— Nade, mik azok a körülmények — kérdeztem.

— Azt hiszem, leghelyesebb, ha ezt legközelebb beszéljük meg. Mához két hétre összeülünk az ujpesti Trabuco-kávéházban.

Kezet szorítottunk egymással és szétszéledtünk. A Trabuco-kávéházba már nem mentem el.

Ellenben nyolc nap mulva találkoztam Jafrinekkel.

— Maga egy könnyelmű ember — mondta fejcsóválva — végre belekezd egy üzleti válkozásba, s azt is abbahagyja. Miért nem jött el tegnap a Trabuco-kávéházba?

— Ne ugrasson — feleltem —, minek mentem volna?

— Minek? Szétosztottuk a hasznot. Mindegyikünk kapott nyolcezer forintot. Magából sem lesz üzletember sohasem...

— Vigye az ördög — legyintettem bosszúsan —, de legalább most már mondja meg, hogy miféle vállalkozásról volt szó?

— Ejnye, csakugyan! Azt elfelejtettük megbeszélni...

Beült borsózöld autójába és elhajtott.

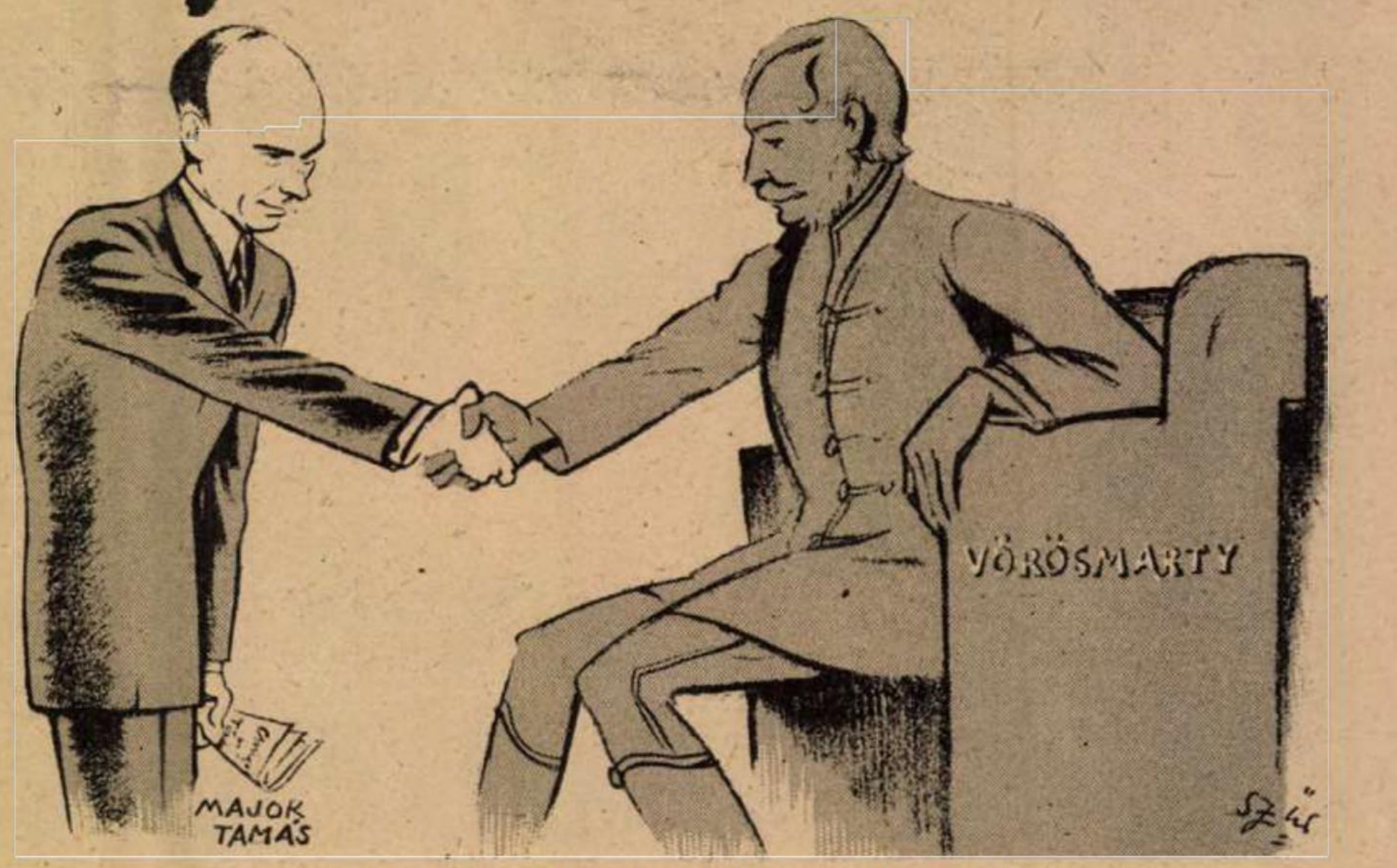
Tabi László

Politikai ragozás

I. angol: Hazamenni szeretnék.
II. angol: Én is szeretnék.
III. angol: Ők is szeretnék.

Csongor és Tünde a Nemzeti Színházban

— Ez jó mulatság, férfimunka volt!

Népdal

Az „Édesanyám is volt nékem" dallamára valorizálta: Pártos Jenő

Bankbetétem is volt nékem!...
Szaporodott minden héten,
Ha tehettem, csak betettem,
Hogyhogynem, ki sosem vettem,

Azt írták: „Az adópengő
Jó és megmaradó pengő
S ki bankba visz pengőmasszát,
Segíti az államkasszát."

Most azt írják: „Kár a várás,
Úgysem lesz valorizálás!"
Félreértés ki van zárva:
Le vagyok — valorizálva!

Betétkönyvem meghalt már most,
Fejfáján e két sor áll most:

Azért fekszel itt a sírba'
Mert nem fektettelek zsírba!

Nagy razzia az V. kerületben

Hétfőn este hét órától éjfélig nagy közbiztonsági razzia volt az V. kerületben. A razziáról a Ludas Matyi munkatársa a következőket jelenti:

A razzia egyik legjobb fogásának ígérkezett egy tettenért vetkőztető, de az áldozat tiltakozott a vetkőztető letartóztatása ellen, mert a vetkőztető még nem rendezte az anyagiakat.

Szabálytalan közlekedés miatt előállítottak összesen egy férfit, mert négykézláb jött ki az egyik pozsonyiúti vendéglőből.

Tettenértek a Szent István-parkban néhány szerelmespárt. Ezek most félnek a következményektől, jóllehet, a razzia fel sem írta a nevüket.

Hóhér és gyermeke 1920-ban

— Főméltóságodnak jelentem, hidegre tettem a Velinszky tanítót.
— Ez nagyszerű! De ne felejtsen el a mentelmi jog mögé bujni, ha kisgazdapárti képviselő lesz 1946-ban.

Hát tudod komám,

minket már megint így rajzolnak, amint ezen a képen láthatod.

— Honnan veszed ezt a képet, komám?

— Az Igazságból, amely a magyar demokrácia egyik harcos orgánuma, hiszen nem múlik el hét, hogy ne forgatná a kardját, a nyelvét és a tollát a demokrácia ellen.

— És mért rajzol így bennünket az Igazság?

— Mert munkások vagyunk és a munkásokat huszonöt éven át divat volt részben hülyének, részben gonosztevőnek ábrázolni.

— És hol a pájesz, komám?

— Az még nincs, komám, azt még csak a közírókra írták rá, de ha várunk egy kicsit, jön a rajzoló úr és azt is ránkpingálja.

— És mi ebbe a vicc, komám?

— Az ebbe a vicc komám, hogy aki nem ciánozta ki a lakását, azt csípik a poloskák.

A tojás új ára

Megállapították a tojás új fogyasztói árát. Mától kezdve már az új áron, kilónként hét forint húsz fillérért nem kapható a tojás Budapesten.

Kalauzt is érhet baleset

— Legalább a cipőmet adja vissza!
— Nem tudok visszaatni.

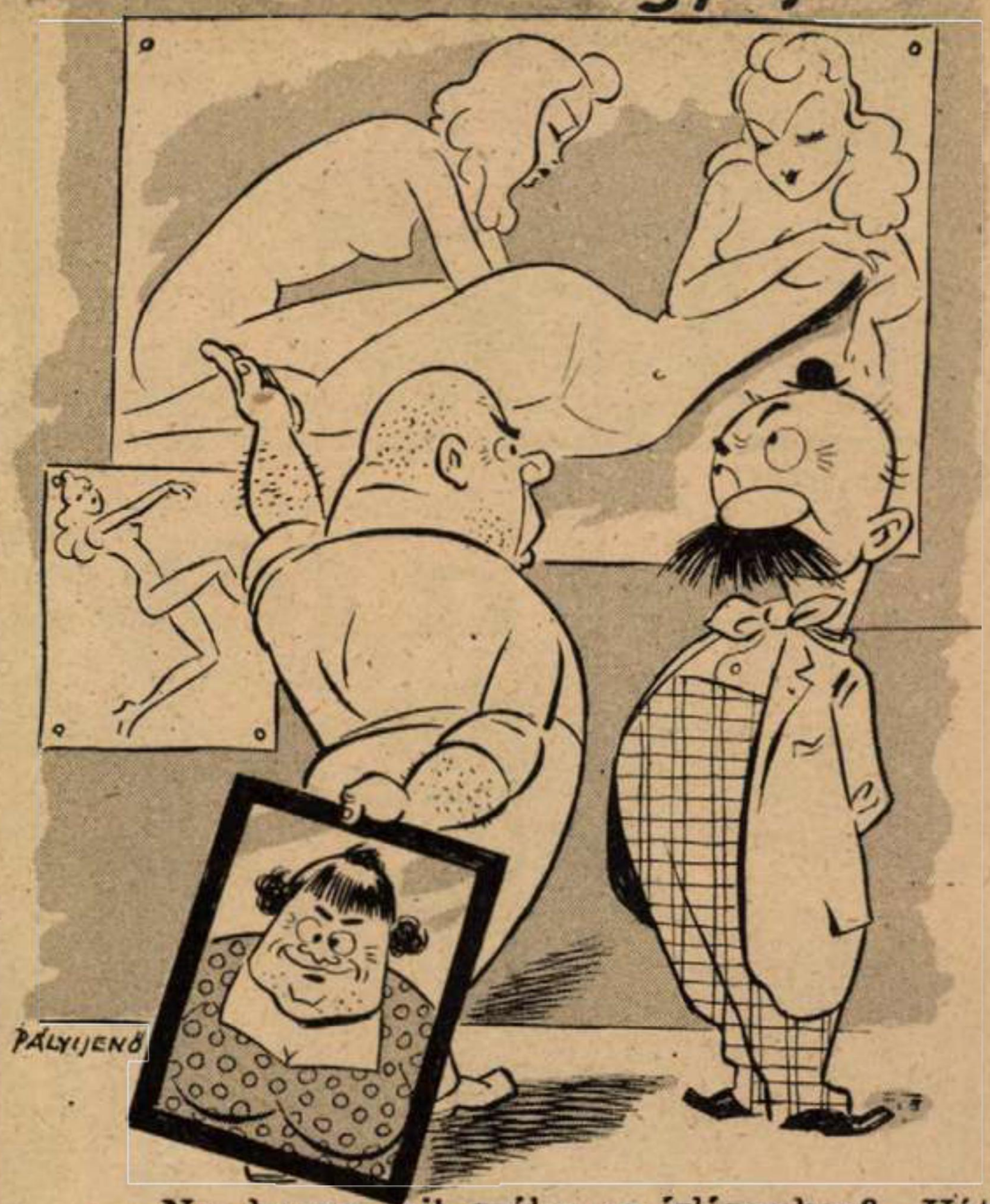
Izgalom Klofákéknál

— Látod, te rossz kölyök, miattad fogyok én!
— Na és? Még mindig olcsóbb vagyok neked, mint egy punktroller...

Jóízlésű műgyűjtő

— No, haver, mit szólsz az ízlésemhez? Hát még ha megmutatom a menyaszonyom képét is!

Koldusinvázió Budapesten

— Igaz, hogy szíve nincs, de micsoda nagyszerű lába van...

Hát lehet, lehet!

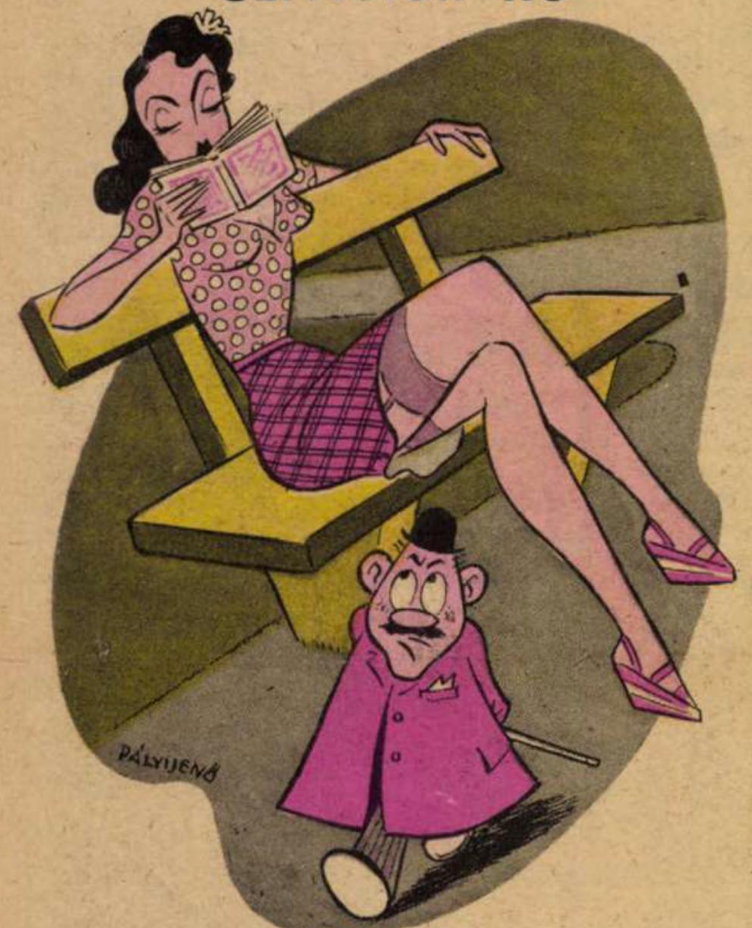

— Ide hozzám, szegény, éhező magyar gyerekek, mindenki kap tíz deka csokoládét, akinek van 14 forintja.

A 7 legbárgyúbb vicce

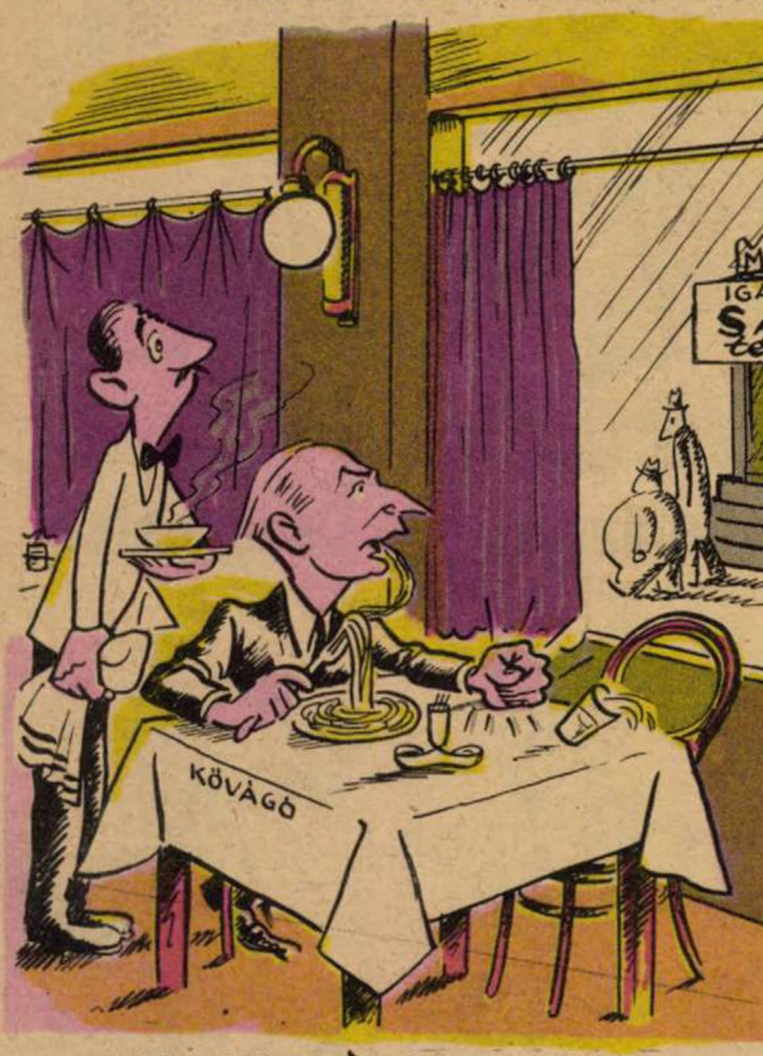
— Ugy szeretnék zongorázni, mint Menuhin.
— Megbolondult? Menuhin hegedül.
— Na ja. De tudja, hogy mennyire szeretne zongorázni?

Szívtelen nő

— Már egy órája sétálok fel-alá, de sehogy sem akar észrevenni. Ugylátszik, semmi érzéke az igazi férfiasság iránt.

Ezt a tésztát!

— Nem izlik ez a tészta! Honnan hozták?
— Sárosytól.
— És ennek adtam én szinházi engedélyt!...

Hidvéghy Ferenc:

Vidám szüret Tápióságon

Tápióságon víg szüret volt,
Független Ifjaké volt az érdem:
Néhány vendéget hasbarugtak,
A szerencséseket csak térden.

Étel és ital akadt bőven,
Ez benne volt a jegy-árba:
Sült csirke és kirántott bicska,
A kést se tették ruhatárba.

A pénztár előtt tábla lógott:
Ne kivánják a kassza kárát
És lehetőleg ne nagykéssel
Szurják le itt a jegyek árát.

Ne tessék ezt a szerény kérést
A pénztárostól megtagadni,
A kasszában nincs bugylibicska,
Nagy késből bajos visszaadni.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt szeretnék tudni, hogy a Kisgazdapárt demokratikus jobbszárnya miért nem tud különválni a reakciós jobbszárnytól.

Majd én megmagyarázom!

Kucsera úr, aki alkalmi ügynök, beállít egy vaskereskedőhöz.

— Uram, kitűnő üzletet ajánlok, — mondja a főnöknek — van egy hordó kocsikenőcsöm és 500 kiló patkószögem.

— Rendben van, — mondja a kereskedő, — a patkószöget megveszem.

— De a kocsikenőcs nélkül nem adhatom el.

— Miért?

— Mert a szállításnál karambol történt és a patkószögek beleestek a kocsikenőcsbe.

OKTÓBER 6-án

Habsburg József: Látod Albrecht, ez vot aztán a munka! Öregapánk angrosszista volt, egy nap tizenhárom magyart intézett el.

Albrecht: Jó, jó, de mi se hoztunk szégyent a Habsburg-névre. Ne felejtsd el, hogy Bajcsy-Zsilinszkyt, Kiss Jánost és Tarcsay Vilmost segitettük kinyirni, pedig hogy kellett pucolni Nyugatra.

„Kiirtom a reakciót!"

Szenzációs beszélgetés a hét hősével

Tegnap este fent volt nálam a Paczák Vili.

— Hogy vagy? — kérdezte.

— Honnan tudjam? — feleltem. — Mostanában alig olvasok ujságot. És te?

— Én mostanában mindig sietek, — mondta és lefeküdt a megvetett ágyamra. A lábát a párnára tette, hogy a paplant be ne piszkítsa.

— Meséld el, mit csinálsz — mondtam és horkolni kezdtem.

— Megoldottam a reakció gyökeres megszüntetését. Jó, mi? — ordított fel, mire ijedten felébredtem. Mikor láttam, hogy nincs semmi baj, újra horkolni kezdtem.

— Azt kérdezed, hogyan csinálom? — folytatta, jóllehet én nem kérdeztem azt, hogy hogyan csinálja. — Amilyen korszakalkotó, olyan egyszerű. Nyilván észrevetted, hogy a legtöbb közhivatalban a legtöbb köztisztviselő a legtöbb alkalommal szidja a demokráciát?

— Nyilván — mondtam álmomban, mert nem akartam udvariatlannak látszani.

— Éles megfigyelő vagy — mondotta elismerően. — Namármost nyilván azt is észrevetted, hogy őszintén demokratikus kijelentéseket főleg hol hallhat az ember?

— Főleg — mondtam álmomban, mert még most sem akartam udvariatlannak látszani.

— Na hol? — kérdezte feszült érdeklődéssel.

— A parlamentben — mondtam, mert aludtam.

— Szó sincs róla — kacagott sátánian. — A népbíróságon a vádlottaktól. Speciel a háborús bünösöktől. Azok őszintén elitélik a fasizmust, azok belátják, hogy Magyarországot romlásba döntötték a németek, azok mindig védték az üldözötteket, azok megtagadják a multat, azok megfojtanák egy kanál vizben Göringet, ők tudják, miért. Amikor megcsömörlök a szalónok reakciós hangulatától, mindig a Népbíróságra megyek egy kis őszinte demokráciát hallani a vádlottaktól. Szabadon kell engedni ezeket az embereket és be kell ültetni a közhivatalokba őket.

— Te teljesen hülye vagy — mondtam és a másik oldalamra fordultam.

— Én vagyok a hülye — mondta keserűen. — Jellemző. Mert valami újszerűt találok ki.

— Éppen ellenkezőleg — mondtam és álmomban kivettem a cigarettámat a szájából. — Mert olyat találsz ki, ami már másfél éve meg van valósítva.

Gergely Miklós

Tárgyalják az új törvényt!

— A feleségemből sohasem lehetne képviselő... — Miért?
— Olyan összeférhetetlen.

TÁVIRAT

BOJTA BÉLA
NOT-ELNÖK
BUDAPEST

RECEPT REMEK VOLT.
PAPEN FELMENTÉSE KITÜNŐEN SIKERÜLT.
HÁLÁS TANITVÁNYA
LAWRENCE

Ár ellen nem lehet...!

— Megszokott jelenet —

SZIN: *egy negyedikemeleti szoba. A szoba egyik felében a Lakó olvas ujságot, a másik felében a felesége üldögél, a harmadik felébe ép most lép be a házmester a fürdőszobából jövet.*

HÁZMESTER: Ez a csap sem fog többet éjtszaka csorogni...! Megcsináltam!

LAKÓ *(szórakozottan):* Köszönöm. Viszontlátásra.

HÁZMESTER *(emelt hangon):* Mondom: megcsináltam a csapot...!

LAKÓ: Ja, persze... Mennyivel tartozom?

HÁZMESTER *(hosszas kalkulálás után):* Hát, amennyit gondolni tetszik.

LAKÓ: Mennyi jár ezért a kis munkáért?

HÁZMESTER: Amenynyit gondolni tetszik...

LAKÓ *(feleségének súgja):* Mennyit adjak neki?

LAKÓNÉ *(visszasúg):* Hány órát dolgozott rajta?

LAKÓ: Kettőt.

LAKÓNÉ: *(vállatvon):* Legjobb fiam, ha annyit adsz neki, amennyit kér.

LAKÓ *(idegesen):* Döntse el már kérem, hogy mit kap...!

HÁZMESTER *(konokul hallgat.) (Őrjítő csend.)*

LAKÓ *(nehezen lélegezve):* Nem hajlandó kérem nyilatkozni...?!

HÁZMESTER *(úgy tesz, mintha szólni akarna, de aztán mégsem.)*

LAKÓ *(magas vérnyomással):* Két forint...?! Tíz forint...?! *(bömbölve)* Száz forint...?! Tizezer...!!

HÁZMESTER *(nobilis gesztussal):* Tizezer az feltétlenül sok...!

LAKÓ *(példás lendülettel ugrik a torkának):* Mennyit kapsz, te sakál?! *(fojtogatja)* Megmondod?

HÁZMESTER *(hang nem jön ki a torkán, csak a kezével jelzi, hogy szólni akar).*

LAKÓ *(enged a szorításból):* Na mennyit kapsz...?!

HÁZMESTER *(hörögve):* Azt nem tudom... De levegőt azt nem kapok...

LAKÓ *(őrjöngve):* Megmondod, vagy nem?!

HÁZMESTER *(az eszméletlenség határán):* Tizenkét... forint, ötven fillér... de apróban kérem...

LAKÓ *(fizet 20 forintot és összeesik).*

HÁZMESTER *(az ajtóig tántorog és ott visszafordul):* Fukar disznó...! Sajnálja tőlem az aprópénzt...!

Függönyt nekik.

Ifj. Hont Ferenc

Királyhegyi Pál:

Jelentés a Holdból

Igazán szeretünk hencegni, mert a szerénységre a mai rohanó világban nincs idő, mondjuk meg tehát nyiltan: a Ludas Matyi munkatársa volt az első, aki fellőtte magát a holdrakétarepülőgépen, amikor kiderült, hogy a későbben induló gépen csak öt utas számára van hely és erre az utazásra, tévedésből minket nem hívtak meg. Alábbiakban számolunk be az utazásról.

Másfél órai unalmas repülés után megérkeztünk a Holdba. Biztosra vettük, hogy emberekkel nem fogunk találkozni, hiszen tudtuk előre, hogy a holdban nincsen levegő. Én tulajdonképpen csak egy kis uránium-ércet akartam szerezni, mert erre nem vonatkozik sem a valutatörvény, sem az aranybeszolgáltatási rendelet.

Legnagyobb csodálkozásomra, már az első állomáson emberekkel találkoztam, akik, amikor megtudták, hogy a Ludas Matyi kiküldött munkatársa vagyok, bizalmatlanul fogadtak. Hamarosan kiderült róluk, hogy németek és nyugatról menekült nyilasok voltak, akik könnyen megéltek levegő nélkül és ott akarták megvalósitani az igazi nemzeti szacializmust. Minden ellenkező híreszteléssel szemben: maga Hitler Adolf is ott tartózkodik. Nem volt sok időm, de néhány másodpercet mégis szenteltem neki. A volt Führer szomorúnak és megviseltnek látszott. Kijelentette, hogy mindennek Hindenburg az oka. Ő ugratta be az egész háborúba. A volt vezér kétségbeesetten mondta:

— Sajnos, az antiszemitizmus itt teljesen ismeretlen fogalom. De hamarosan meg fog érkezni néhány tehetséges földi munkatársam és akkor a gyülöletet jobban ki lehet fejleszteni. Franco érkezése rövid időn belül várható. Több magyar politikus segítségére is számítok, de egyelőre még beutazási nehézségek vannak. Régi, kedvenc tervemet, a német nép teljes megsemmisítését, ami már a földön is majdnem sikerült nekem, innen fogom befejezni. Éljek Én! — fejezte be beszédét Adolf és nagyot akart üvölteni, de nem kapott levegőt.

Urániumot nem hozhattam, mert kiderül, hogy zárolva van, úgy hogy ottlétemnek egyetlen bizonyítéka csak ez a kis cikk, de ez legalább hiteles. Ez az alanti fényképfelvétel pedig, ami helyszüke miatt kimaradt, azt a palotát ábrázolja, amiben Göbbels igéreteit őrzik. Örömmel láttam, hogy szó van arról, hogy a kétforintos villamos-hetijegyet bevezessék. Jelenleg a villamos hetijegy a holdban, egy forint.

Az ő gondjuk

— Örökbe kéne fogadni egy gyereket, pipikém.
— Hogy jut ez eszedbe?
— Olvasom, hogy nincs tojás.

A 7 legennivalóbb vicce

Kacsirek egyik délben nyolc élő tyúkkal állít be otthonába.

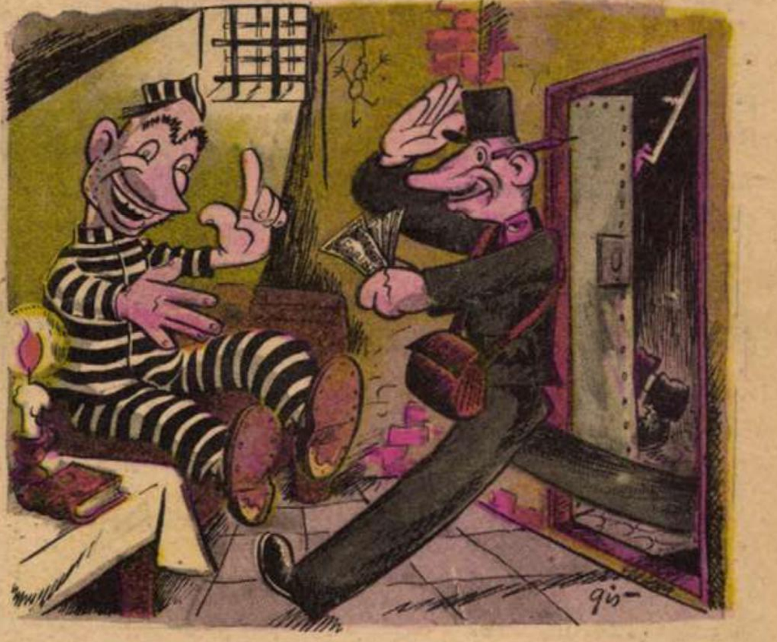
— Megőrültél Jenő? — fogadja a felesége, — hiszen tegnap vettem libát!

— Na jó, — feleli Kacsirek, — de én mákostésztát akarok enni...

— És ehhez kell a nyolc tyúk?

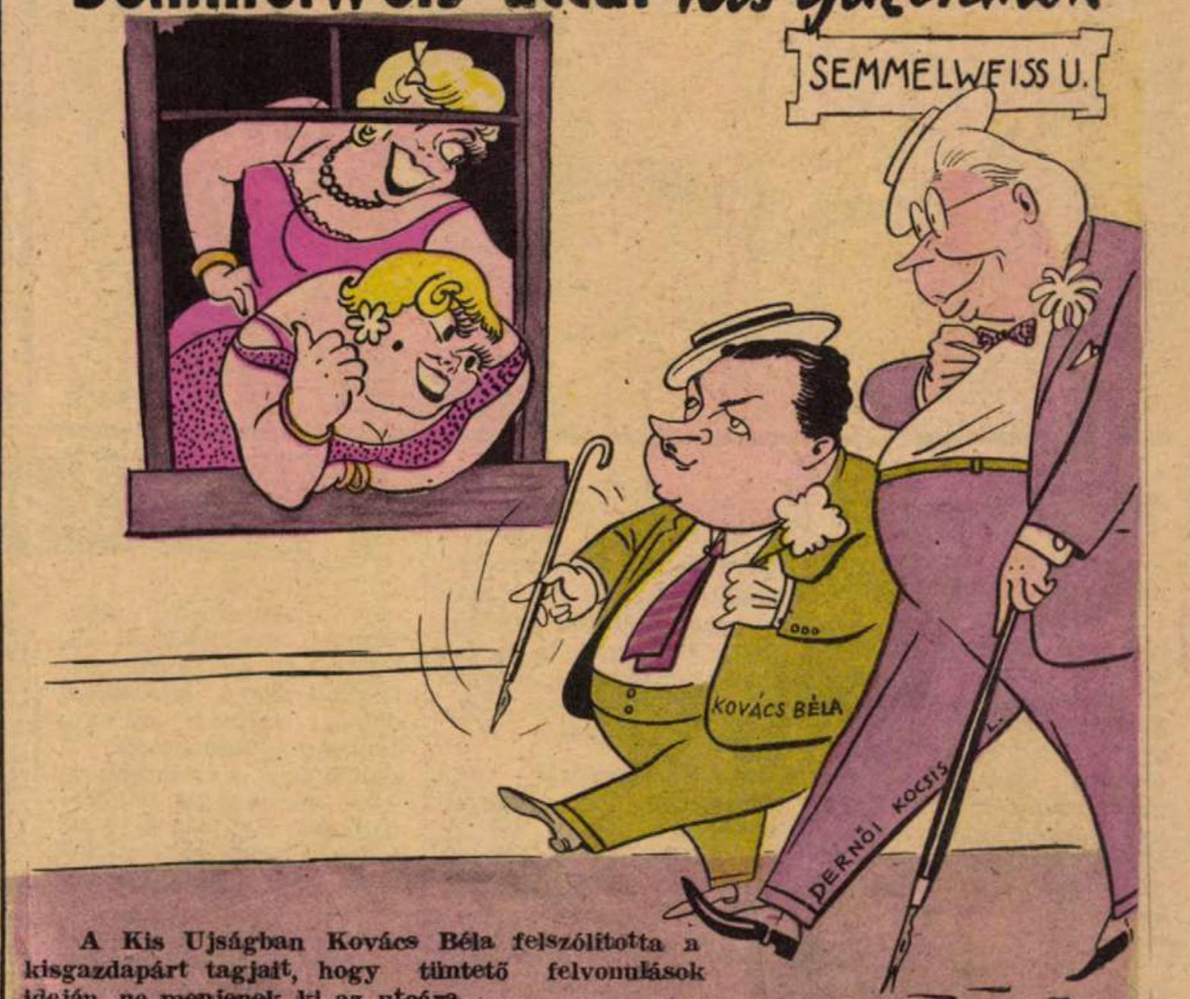
— Persze. Az egyikben csak van tojás!

Pénzt vagy életet

— Itt a nyugdíjam? Nagyszerű. Maguk biztosabbak, mint a halál!

Semmelweis-utcai kis gazdanők

A Kis Ujságban Kovács Béla felszólította a kisgazdapárt tagjait, hogy tüntető felvonulások idején, ne menjenek ki az utcára.

— Jöjjenek be szép közírók, ha már megtiltották, hogy kimenjünk az utcára...

A páter kutyája meg a Matyi libája

Éjszakai szolgálat

Éjfélkor becsöngetnek a patikába.

— Kérek egy doboz szalmiákcukrot.

— Hallatlan! Nem ér rá holnap megvenni!? — Mondja a mérges patikus.

— De igen. — Mondja a pasas. — Eljövök érte holnap. Jó éjszakát...

Megelőzte Moskovicsot

— Nem félsz, Lili, hogy kivág a főnök, mert későn jöttél?

— Mit féljek? Nézd, milyen jól ki vagyok már vágva.

Ki *nem* lehet képviselő?

(Elkészült az összeférhetetlenségi javaslat végleges formája!)

Az összeférhetetlenségi javaslat körül sok huzavona volt eddig, mert akárhogyan is fogalmazták meg, mindig előfordult, hogy néhány képviselőnek le kellene mondania a mandátumáról. Úgy értesülünk, hogy rövidesen megjelenik a javaslat legeslegújabb és legeslegvéglegesebb fogalmazása, mely kétséget kizáró módon leszögezi, hogy ki nem lehet képviselő. A javaslat lényege a következő:

1. Nem lehet képviselő az a háborús főbűnös, akit a bíróság jogerősen halálra ítélt, s az ítéletet végrehajtották.

2. Nem lehet képviselő az, aki 1788 augusztus 1 előtt született és nem budapesti illetőségű.

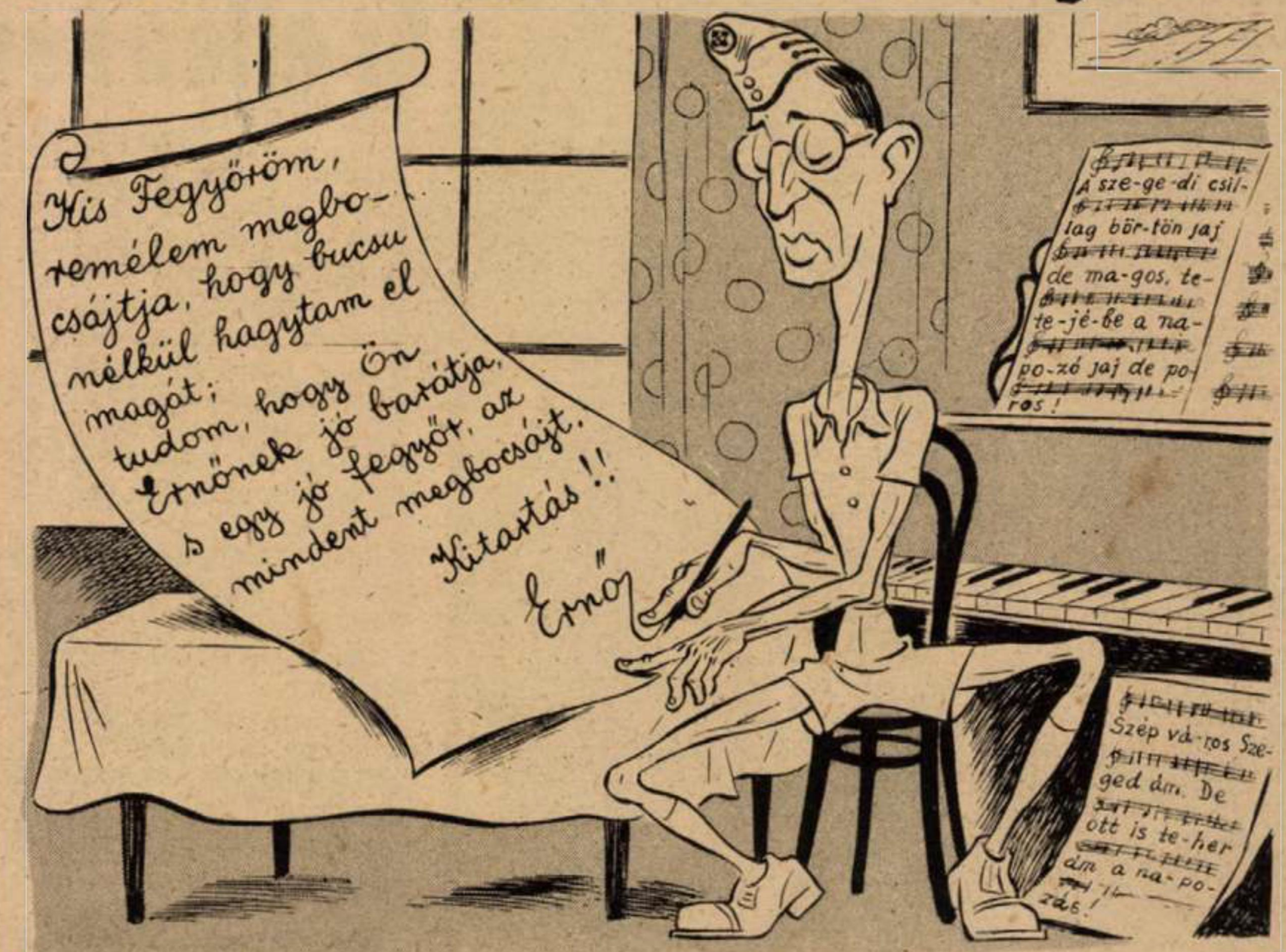
3. Nem lehet képviselő az sem, aki nyáron hósapkában jár.

4. Nem lehet képviselő továbbá az sem, akinek apja egy nő volt.

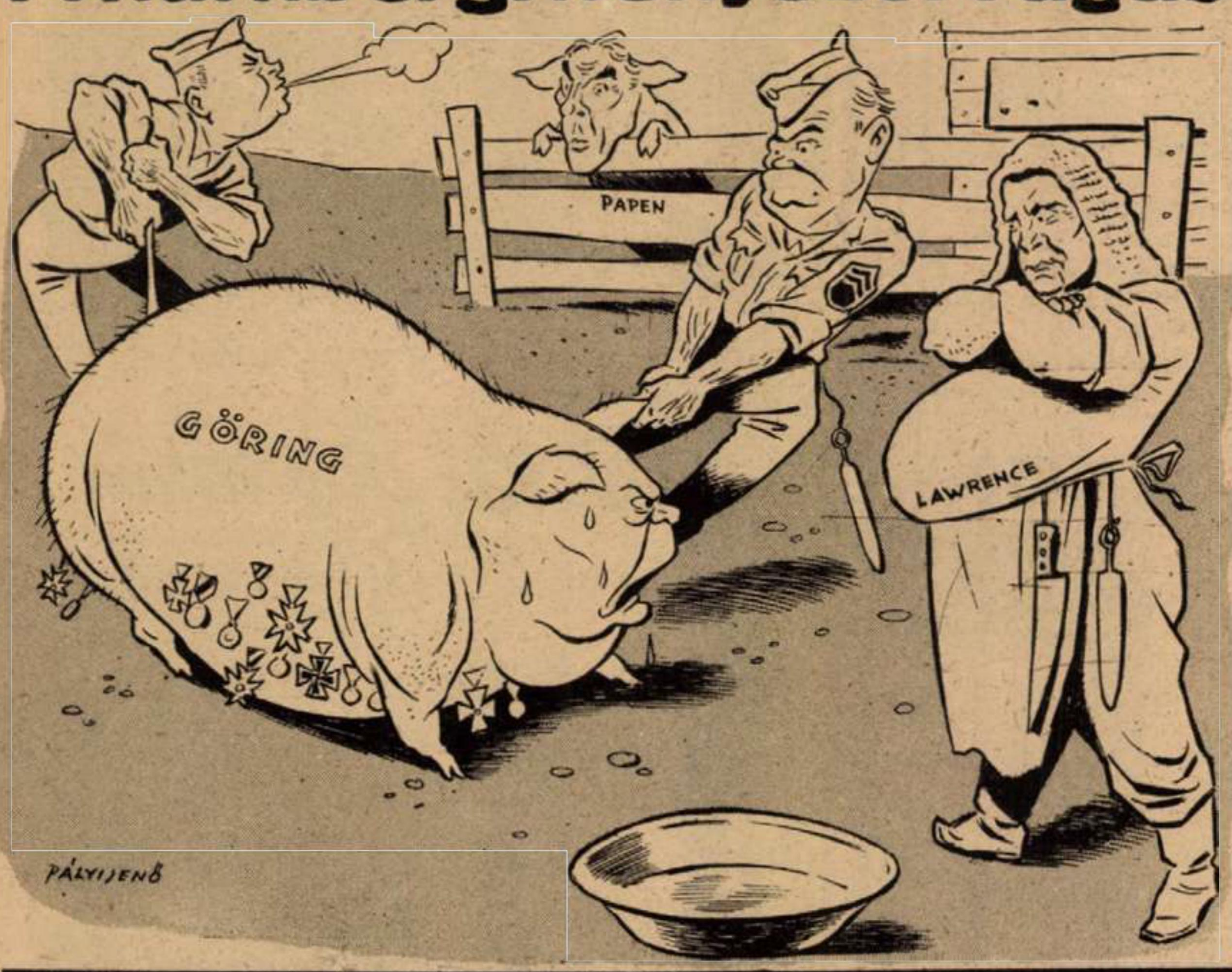
5. Nem lehet képviselő az, aki megmelegítve eszi a fagylaltot.

Ezek szerint az, aki az ellenforradalomban embert ölt, lehet képviselő.

Gömbös kilépője

A nürnbergi kényszervágás

Ez is valami

— Szervusz. Hogy vagy?

— Köszönöm kérdésed, azt sem tudom, hová tegyem a pénzem.

— Annyi pénzed van?

— Fenét. Lukas a zsebem!

Darvas Szilárd: Chanson a boldogságról

San-Franciscoban élnek négerek
és köztük Jackie, egy derék gyerek,
kissé sötét, de ritka szép legény
egy fehér missbe bolondult szegény,
megejté őt az arc, a kéz, a láb
s amint ez később kiderül alább,
a lánynak sem volt közömbös a boy,
sőt bomlott érte, csipje meg a moly.

Szerették egymást a lány s a legény
a pult alól és kissé feketén,
kéz kézbe ültek együtt és nagyon
a felhőkarcoló előtti kispadon,
cseréltek kendőt, eszmét, elveket
meg mindenféle szép szerelmeket,
egyik se bánta, hogy ez hova visz,
kifejezetten főzve volt a miss.

Turbékoltak, míg torkuk berekedt
s már terveztek egynéhány gyereket,
de Jackie szólt: el nem vehetlek én,
mert néger vagyok s hozzá még szegény.
És szólt a lány: ez mind nem érdekes,
csak hű legyél majd hozzám és szeress,
én áldom Ámort e bilincsekért,
mivel szerelmed nékem lincset ér.

Így szólt a lány s mert korrekt volt nagyon,
sajátkezűleg verte őt agyon,
csendben lezárult Jackie két szeme,
egy sajtóhiba lett a végzete,
higyjék el, ebben semmi furcsa nincs,
Amerikában sok a kincs s a lincs,
s a tévedésért, amely kissé erős,
kizárólag a szerző felelős.

Vajda Albert: Vida, a gyámfiú

1.

Egész Amerikát bejárta az a hír, hogy magyarokat lehet gyámgyerekekként örökbefogadni.

— Szeretnék egy helyes kis magyar gyereket — mondotta Mrs. Wrugly és jelentkezett. Férje, akinek lekvárgyára és konzervszanatóriuma volt Ohióban, nagy örömmel fogadta az ilyenmódon való gyermekáldási lehetőséget, mert már évek óta tartózkodott minden ezirányú kísérletezéstől.

— Lesz egy édes babynk — sugárzott a jelentkezés után Mrs. Wrugly és már hímezni is kezdett néhány kis köténykét.

2.

Négy hét mulva Mrs. Wrugly levelet kapott a szövetségről, amelyben értesítették, hogy van már magyar gyámfia, küldhet neki csomagot is és ha akarja, meg van a mód rá, hogy kihozassa magához Amerikába.

— De mennyire! — repesett Mrs. Wrugly anyai szíve és azonnal írt a szövetségnek, hogy a gyereket hozassák ki Ohióba.

Mire a szövetségtől megkapta az értesítést, hogy a gyámgyerek kísérettel együtt elindult Magyarországról, már készen állt a teljes kelengye.

3.

A hajóállomáson Mrs. Wrugly türelmetlenül sétált fel és alá. Férje nem látszott ki a trombiták, dobok, vasutak és nyalánkságok tömegéből. A soffőr egy eredeti ponnylovat vezetett és a néger dadánál ott volt a kellő hőfokon tartott cuclisüveg, finom, mézédes kakaóval.

A hajó lassan befutott a kikötőbe, a zenekar rázendített egy amerikai gyermekdalra, Mrs. Wrugly izgatottan tépdeste férje karját... A hajóhidat leeresztették.

— Névszerint szólítjuk az érkezetteket — mondotta a védőszövetség vezetője —, akinek a nevét olvassuk, kiszáll a hajóból. Önök pedig — fordult az izgatott gyámszülőkhöz — figyeljenek és ha a gyámgyerekük nevét olvasom, jelentkezzenek.

Azzal felolvasta az első nevet: Vida Rezső!

— A miénk! — kiáltott Mrs. Wrugly. — Hamar... Dolly... a cuclit, a síró mackót adja nekem...

Azzal kitépte a mackót a néger dada kezéből és a hajóhíd felé rohant. A hajóhídon magas, hajlotthátú, hosszú, öszszakállú bácsi lépegetett lefelé.

— Ön Mrs. Wrugly? — kérdezte mély hangon és meghajolt.

— Igen — felelte izgatottan Mrs. Wrugly és ő is meghajolt, mire a mackó a meghajlás következtében halkan azt mondta: mamma...

— Nagyon örvendek, — folytatta az öszszakállú bácsi — nevem Vida Dezső. Én vagyok a gyámfiú!

4.

A hajóhíd fölött dermedt csönd ült. Mrs. Wrugly meredten nézett, hol a hosszú öszszakállra, hol a játékmackóra, a cuclira és a néger dadára.

— De... — kezdte végül síró hangon — mi egy gyereket vártunk... azért hoztunk mackót... meg ponnylovat... meg cukrozott kakaót.

Az öszszakállú gyermeket semmi sem hozta ki a sodrából.

— Nem tesz semmit! — jelentette ki. Az unokám is velem van!

Azzal rámutatott a háta mögött álló, alacsony, kövér nőre.

— Ő még csak harminc éves — mondta —, neki tetszenek még az ilyenek. De a kakaót viszont én kérem...

Mit szólsz hozzá, kérlek alásan,

hogy milyen nagy tömegek vonultak fel az utcán az MKP III. kongresszusára?

— Nem tudok hozzászólni, kérlek, mert én megfogadtam Kovács Béla főtitkár barátunk tanácsát és tartózkodtam az utcáramenéstől.

— Én is csak a sógoromtól értesültem a nagy felvonulásról.

— A sógorod kinn volt az utcán?

— Igen.

— Csak nem kommunista?

— Csak Bé-listás. Igy került az utcára.

— A tüntetésről hallottál?

— Tüntetés is volt? Hol?

— Balogh páter államtitkári irodájában a miniszterelnökségen.

— Tüntettek a derék páter ellen?

— Nem ellene. Mellette tüntettek.

— Már a kommunisták is megszerették a pátert?

— Ennyire még nem fajult a koalíció. Honnan veszed, kérlek, hogy a kommunisták megszerették a pátert?

— Azt mondtad az imént, hogy tüntettek mellette.

— De nem a kommunisták, hanem a páter államtitkári hivatalának bűvészeti csoportvezetői.

— Milyen alkalomból?

— Abból az alkalomból, hogy az angliai segélyakciótól többezer szeretetcsomag érkezett Magyarországra.

— Ezt nem értem, kérlek.

— A szétosztásba Balogh Pistánk agilis államtitkári irodája nyomban bekapcsolódott. Állítólag eközben tűnt el párszáz csomag ismeretlen tettesek kezén. Az ujságíróknak szánt szeretetcsomagokból mint hallom, főleg Balogh páter kedvenc tollforgatói kaptak.

— Nem sajnálom tőlük se. Nehéz munkát végeznek. Sokszor már biztosan kilóg nyelvezetük a fáradtságtól, annyit magasztalják a páter óriási érdemeit.

— A Mauthner Mag Rt.-nál kipattant olajügyhöz mit szólsz, kérlek?

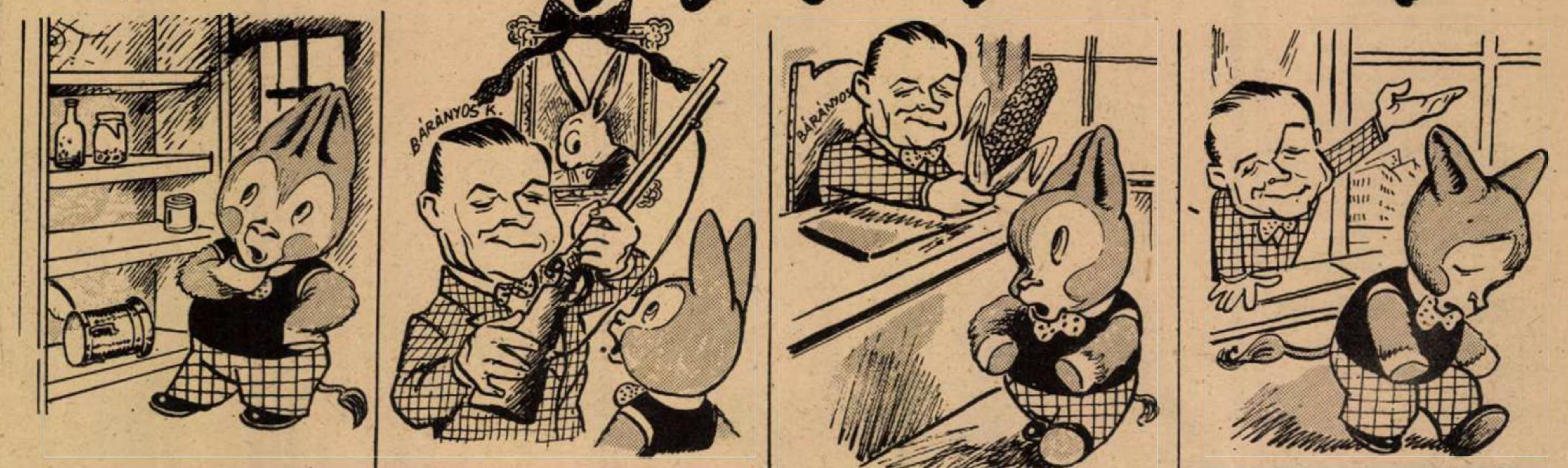
— Ez micsoda?

— Eltüntettek kétszázezer kiló olajat, amit a közellátás megkerülésével hoztak forgalomba.

— Ezt is Balogh páter kedvencei kapták?

— Nem valószínű, kérlek, hiszen nem nyakolajról volt szó, hanem étolajról. Ajánlom magomat. Ügyelj a Mauthner védjegyre. Na, szervusz, kérlekalásan...

Kuksit megnyugtatja Bárányos

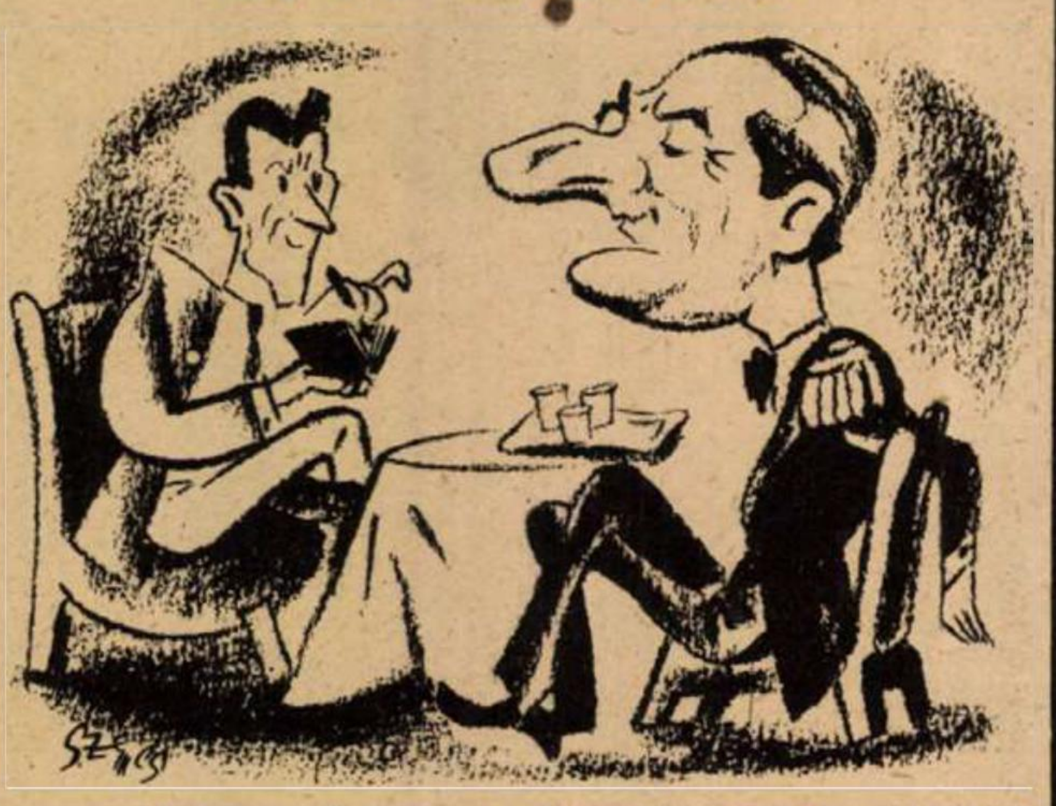
Milyen lesz a kosztunk ősszel?
Ez a kérdés általános,
A kis Kuksi így szólt: lássuk,
Mit mond erről a Bárányos.

Megnyugtatta a miniszter:
Lesz hús bőven, nem kell fázni,
Vettem egy új flóber-puskát,
Nyúlra megyek majd vadászni.

A kenyérrel baj lesz kissé,
Mint megírta néhány szemle,
Viszont lesz sok kukorica,
Ebből készül majd a zsemlye.

A sok raktárt — szólt Bárányos
Szójával is jól megraktam,
Megnyugodva mondta Kuksi:
Igérettel már jóllaktam.

INTERJU

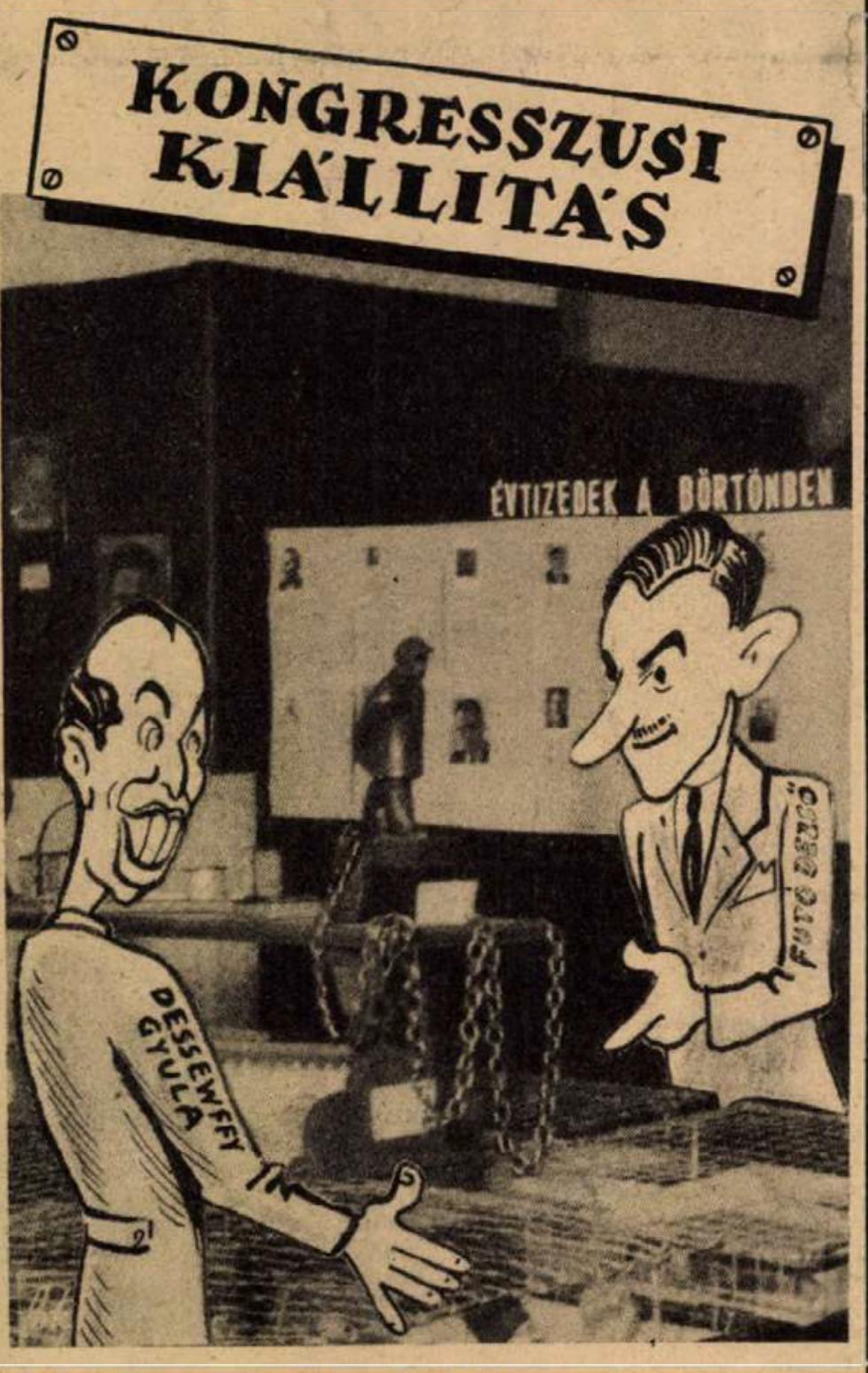

— Mi a véleménye Újvidékről főméltóságú uram?

— Ahol lőnek, ott meghalnak.

— És ahol nem lőnek?

— Ott ilyen nyilatkozatokat adnak.

F. D.: De furcsa társaság hordta ezeket a bilincseket! Huszonöt év alatt többet ültek a börtönben, mint mi a képviselőházban.

Harc a munkanélküliség ellen?

A fenyegető munkanélküliség leküzdésére alakult bizottságok száma olyan örvendetes emelkedést mutat, hogy hozzávetőleges becslés szerint már eléri a békebeli bizottságmennyiség 80—85 százalékát.

Illetékes hely véleménye szerint, amennyiben ez az egészséges fejlődés nem áll meg, úgy remény van arra, hogy a munkanélküliség leküzdésére alakult bizottságokban majdan minden munkanélkülit alkalmazni tudják...

Rendkívüli természeti tünemény!

Óriási Holding-fogyatkozás a Leszámítoló Bankban

— Saját kiküldött meteorologusunktól —

Mint a nyomozás legújabb adatai bizonyítják, rövidesen fény derül a Leszámítoló Bank holding-ügyeire. Mult hét szerdája óta

a főkapitányság negyven detektívje töri a fejét azon, hogy mi lehet az a holding.

E célból máris több lexikont őrizetbe vettek. A páratlanul izgalmas valutaügyről egyébként az alábbiakban számolunk be.

Pontban éjfélkor...

Mint ismeretes, október 7-én pontban éjfélkor vissza kell tolni az összes órákat. Ez és más izgalmas dolgok derülnek ki egymásután a pénztárkönyv átvizsgálása során, amely elkerülhetetlenné vált abban a pillanatban, amikor a kasszában

három tucat holdinget és két holdalsónadrágot találtak.

A fehérneműeket azonnal elkobozták több más eszkomptációs dologgal egyetemben, sőt részben az egyetemen kívül is. A pénztárkönyvek újabb átvizsgálása alkalmával kiderült, hogy a tegnapi letartóztatottakkal szemben hatalmas többlet mutatkozik, aminek az a magyarázata, hogy

a vádlottak egyrészét dollárcentben számolták el.

Az ügy tovább bonyolódik.

Mit mond az igazgató?

A detektíveknek sikerült kihúzniuk az egyik bankfiókot, ami újabb nemvárt meglepetésekkel járt. Kihallgatták az egyik takarítónőt is, aki

eleinte őrültséget szimulált

és csak hosszas rábeszélésre volt hajlandó a bútorokat letörölgetni. A nyomozás ezen a vonalon is teljes erővel folyik, máris sikerült beszerezni Verne Gyulának *„Utazás a holdingba és a holding körül"* című munkáit. Kihallgatták az igazgatót is, aki időközben leszámítolható állapotba került. Vallomása meglehetősen összefüggéstelenül hangzott, szó volt benne fontról, valutáról, meg ilyenekről, később kiderült, hogy ezek a dolgok mégis összefüggenek, de munkatársunk, aki egyébként a színházi rovat vezetője, ebből nem sokat értett.

A titok nyitja

Lapzártakor értesülünk, hogy mi a holding. Ez egy kereskedelmi egyesülés, *amelyben rejlik az erő*, de már nem sokáig, mert a trösztöknek meg a kartelleknek befellegzett, annak ellenére, hogy az elmult héten egyetlen bankigazgatót se tartóztattak le, amely slendriánságért a vizsgálatot már megindították.

— dalárd.

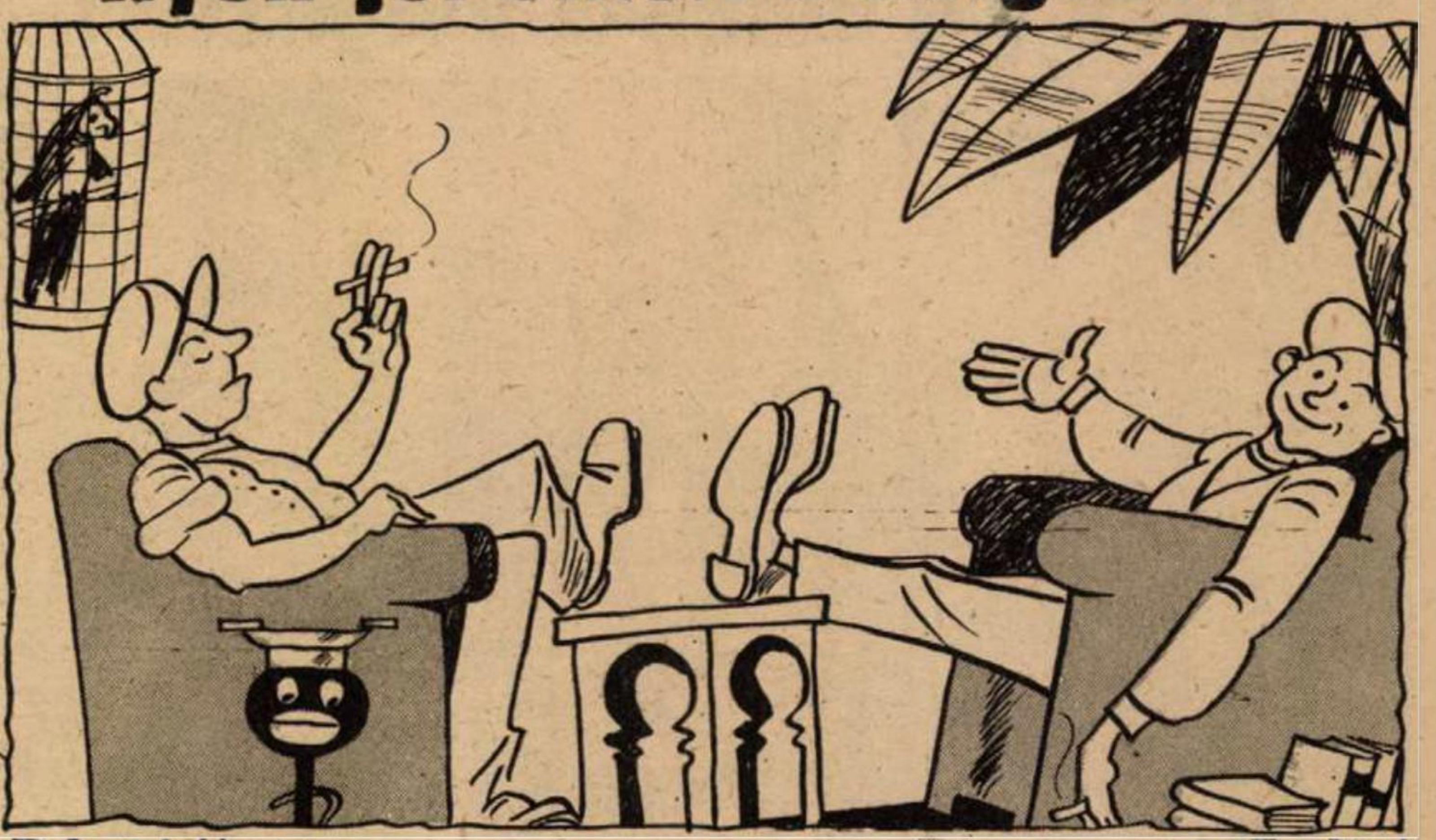
Szinházi vicc

— Mit adtak tegnap a Magyar Szinházban?
— Pénzt nem, az biztos.
— Nem úgy értem. Mi ment?
— A Hegedűs Tibor ment.

Új tanterv Görögországban

A görög kultuszminiszter elrendelte, hogy a görög iskolákban a négy alapművelet közül ezután csak az összeadást, a szorzást és az osztást tanítsák, a kivonást ne. Nem akarják ugyanis, hogy valakinek eszébe jusson, hogy az angol csapatokat kivonni is lehetne.

Ilyen jól élnek a dolgozók?

Dehogyis!!

(Fordíts!)

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap
Főszerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JOZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein. Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Október 8-án

— Milyen fiatalos ma, nagyságos asszony!
— Na hallja! Visszatoltuk az órákat.

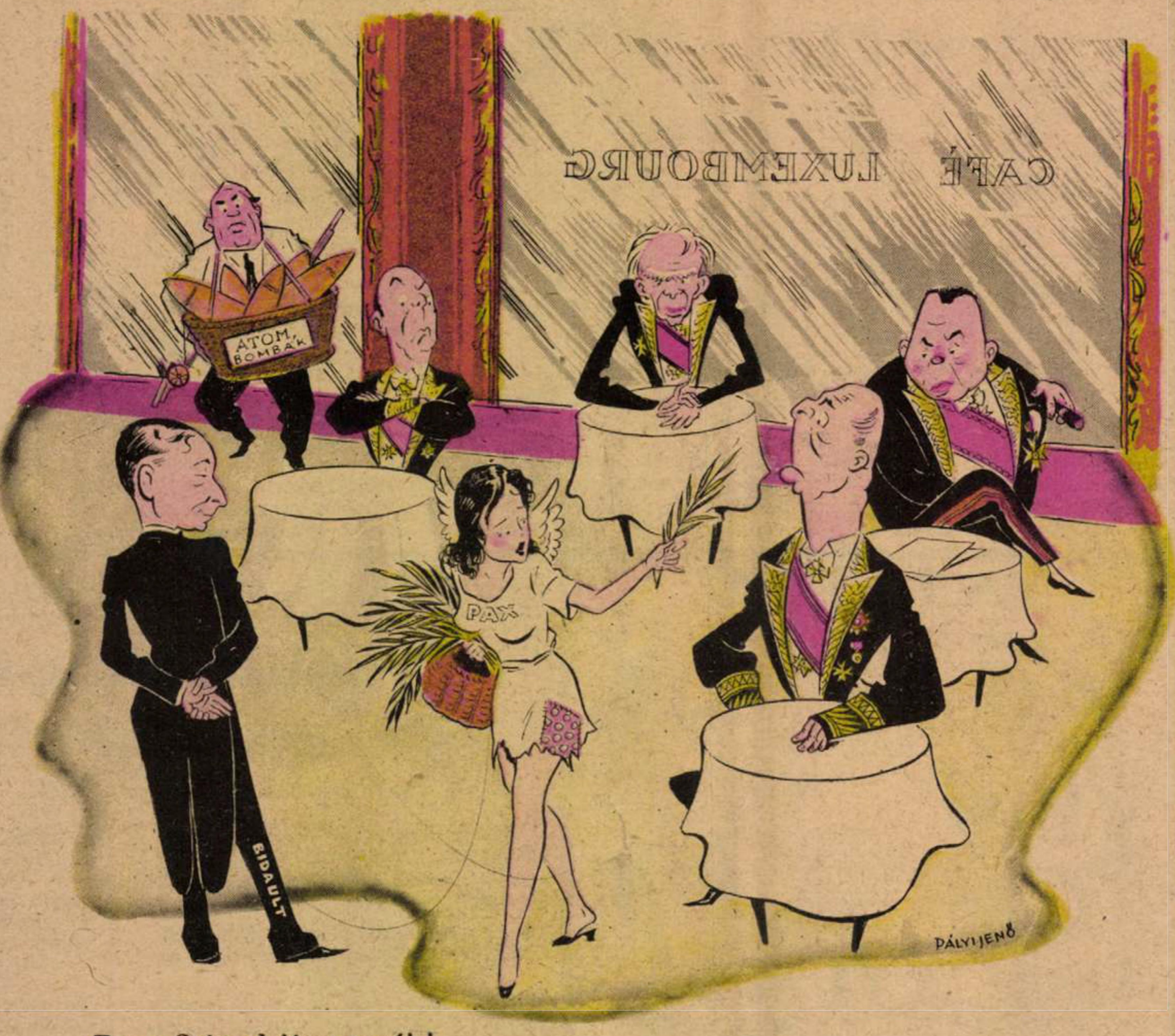
Praktikus tanács

— Hallatlan! Vettem egy liter tejet és a fele víz!
— Mondja már! Igya csak a másik felét...

Szószerint vették

— Olvasta? Az UNRRA fiatalító gyógyszert küld Európába.
— Nem csodálom. Folyton vén Európáról beszélünk.

Az egyiknek sikerül, a másiknak nem

Pax: Szép olajágat tessék!
Mr. Bidault üzletvezető: Ugy látom, ettől a szegény kislánytól nem igen fognak venni. Az a kucsébér azt hiszem, sokkal jobb üzletet fog csinálni.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:
Aranyos Gusztáv, Darvas Szilárd, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gergely Miklós, Gerő Sándor, Hajdu Ferenc, Hidvéghy Ferenc, ifj. Hont Ferenc, Kaján Tibor, Kertész Endre, Királyhegyi Pál, Korcsmáros Pál, Lovászy Márton, Pályi Jenő, Pártos Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szegő Gizi, Szemes István, Szür Szabó József, Tabi László, Török János, Vajda Albert.

Megszünt a dohányjegy

A vonaton a kalauz kéri a jegyeket. Egy munkásember keresgél, kutat a zsebeiben, — nem találja a jegyét. A kalauz előveszi az utánfizetési bárcakönyvet, miközben azt mondja:
— Hát bizony bátyám fizetni kell, mert hogy a trafikban van már „munkás" jegy nélkül, de a vonaton még nem lehet.

Most már szüret...

A DÚS SZŐLŐTERMÉSRE VALÓ TEKINTETTEL A LEGIFIJABBAK ELHATÁROZTÁK, HOGY MOST MUSTTAL ISSZÁK LE MAGUKAT, MERT AZ ÁRTALMATLANABB, MINT A PESTI TEJ.

Sötét vicc

Topl á k éjfélkor megy haza. Becsönget a kapun, aztán vár, vár. Becsönget mégegyszer. Végre egy negyedóra mulva jön a házmester hosszú alsónadrágban, ingujjban és kaput nyit.
— Mondja Rezeda úr — kérdi Topl á k —, miért tart olyan sokáig, míg maga levetkőzik?

Jóbarátok

— Hogy-hogy? Te pincér vagy ebben a vendéglőben? Hát ennyire tönkrementél?
— Igen, de — nem étkezem itt!

Mi történik a világban?

Furcsa, huncut egy világ ez,
Leülnél, ha dunsztod lenne,
Hogy egy szimpla hétköznapon
Mi minden történik benne.

E világban a rendőrrel
Nem lehet könnyen kitolni:
Már ma elfogja azt, aki
Még csak holnap fog gyilkolni.

Ubtre jönnek a csodák itt
Sebbel-lobbal, lobbal-sebbel,
Ritkán születik egy borjú
Három fejnél kevesebbel.

Ügyes, mozgalmas világ ez,
Száguld minden körbe-körbe,
Többnyire háború tör ki,
Ha egy nap senki se tör be.

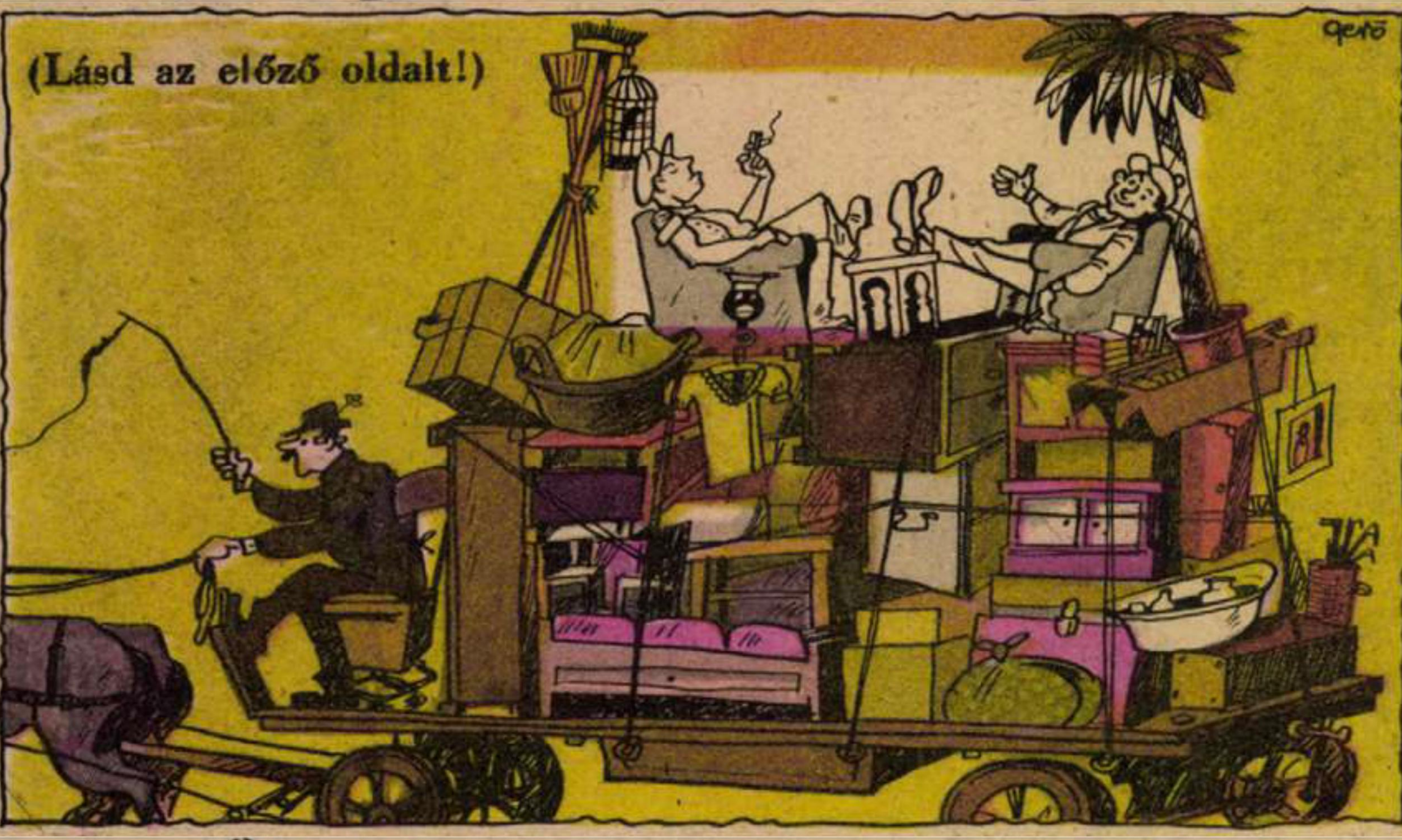
Száguldnak az események,
Ha más nincsen, nincs itt mese:
Kisiklik a Simplon-expressz
Fűtőjének hű hitvese.

Szenzációk kergetőznek,
Percnyi csend nincs földön-égben,
Vízben emberevő cápa
És sült kacsa száll a légben.

Az emberek tüzes vassal
Egymás szemét ki-kitolják,
Ámde másnap újra látnak,
Mivel akkor megcáfolják.

Ez történik a Világban,
Mely ránkborul, mint egy ernyő
(Főszerkesztő: Supka Géza,
Felelős: Mihályfi Ernő.)

Ilyen jól élnek a dolgozók!

E HÉTEN sarokba állítjuk

Tárczay Feliczides Romány,
a Népbíróság által életfogytiglani fegyházra ítélt fasiszta sportdiktátort, mert sohasem látogatja meg a demokratikus Testnevelési Főiskolát, ahol Keresztury Dezső jovoltából rengeteg hive és barátja még mindig tanár.